

„A legenda azt mondja, hogy Szent László, amikor a pogány kunokat üldözte seregével és azok a rablott templomi kincseket eldobálták, hogy az üldöző katonák kapzsiságát fölkelte megálljanak az üldözésben, arra kérte Istent, hogy az úton heverő kincseket kövekké változtassa. Most arra kérjük Szent Lászlót, hogy ennek fordítottját kérje számunkra. Ugyanis az Árpádok világából a feketére aszott szent Jobb, néhány rommá vált templom és omladozó freskórészlet maradt. Ezek a kövek és élettelen valóságok változzanak vissza az Árpádok lelkének sugárzóivá. Hogy az a lélek, mely Szent Istvánban, Szent Lászlóban és többi szentben élt, ragadjon meg bennünket és vezessen arra a szilárd hitre, amilyen az ő hitük volt; arra a rendíthetetlen reményre, ami bennük feszült; és arra a szeretetre, mely bennük égett és munkálkodott.”

Belon Gellért

A tartalomról:

*Liturgikus naptár • Elmélkedés • Beszélgetés Véssey Tiborral • A búcsú
Részlet A magyarok krónikájából • Mese • Közös élményeink • Vers*

Liturgikus naptár

2005. június

26. vasárnap : ÉVKÖZI 13. VASÁRNAP (Alexandriai Szent Cirill, Szent János és Pál)

27. hétfő : SZENT LÁSZLÓ KIRÁLY (ünnep)

29. szerda : SZENT PÉTER ÉS PÁL APOSTOLOK (főünnep)

2005. július

11. hétfő : SZENT BENEDEK, Európa fővédőszentje (ünnep)

25. hétfő : SZENT JAKAB APOSTOL (ünnep)

31. vasárnap : ÉVKÖZI 18. VASÁRNAP (LOYOLAI SZENT IGNÁC)

2005. augusztus

4. csütörtök : VIANNEY SZENT JÁNOS

6. szombat : URUNK SZÍNEVÁLTOZÁSA (ünnep)

8. hétfő : SZENT DOMONKOS

11. csütörtök : SZENT KLÁRA

14. vasárnap : ÉVKÖZI 20. VASÁRNAP (SZENT MAXIMILIÁN MÁRIA KOLBE)

15. hétfő : SZŰZ MÁRIA MENNYBEVÉTELE (NAGYBOLDOGASSZONY) (főünnep)

20. szombat : SZENT ISTVÁN KIRÁLY (főünnep)

24. szerda : SZENT BERTALAN APOSTOL (ünnep)

27. szombat : SZENT MÓNIKA

29. hétfő : KERESZTELŐ SZENT JÁNOS VÉRTANÚSÁGA

Elmélkedés

EGY MEGHALLGATOTT IMÁDSÁG

„Erőt kértem az Úrtól – s Ő nehézségeket adott,

melyeken megedződtem.

Bölcsességért imádkoztam – és problémákat adott,

melyeket megtanultam megoldani.

Előmenetelt óhajtottam – gondolkodó agyat és testi erőt kaptam,

hogy dolgozzam.

Kértem bátorságot – és Isten veszélyeket adott,

melyeket legyőztem.

Áhítottam, hogy szeretni tudjak – és kaptam az Úrtól bajba jutott embereket,

akiknek segíthettem.

Kegyes jóindulata helyett alkalmakat kaptam a jóra!

Semmit sem kaptam, amit kértem – és mindent megkaptam,

amire szükségem volt!

Imádságom meghallgatásra talált!”

Beszélgetés Véssey Tiborral,
templomunk Gazdasági Bizottságának vezetőjével

Hogyan kerültél kapcsolatban a hitélellettel?

Olyan családban nevelkedtem, ahol a hit természetes volt. Azóta is ezt élem, gyakorlom. Ilyen volt az életem, ilyen most is és remélem, hogy ilyen is marad.

Hogyan kerültél a Béke térre?

Úgy tizenöt éve költöztünk a Szegedi úti lakótelepre, így területileg ehhez a templomhoz tartozunk. Azóta ide járunk feleségemmel és négy gyermekemmel együtt.

Mivel foglalkozol a hétköznapiakban és szabadidődben?

Egy uszodatechnikai vállalatnál dolgozom. A munkám nagyon szerteágazó, az időm nagy részét leköti a hivatalos munkaidőn túl is. Emellett gyakran másodállást is vállalok, így csak hétvégén van némi szabadidőm, amit a családommal töltök.

Mi az, ami leginkább itt tart a Béke téren?

Egyrészt alapvetően ide tartozom. Másrészt szerintem minden közösséghez való tartozás személyhez kötött. Róbert atya személyisége az, amely ideköt, gyakorlatilag az ő munkájának megkönnyítése miatt tevékenykedem itt a templom körül.

Az elmúlt években sokat alakult, szépült a templom. Elég, ha csak néhány tényt említek: toronyfelújítás, templom- és plébánia tető cseréje; új hittanterem és kegyeleti hely kialakítása, a templomkert rendbetétele – parkosítása; a Béke tér felőli kerítés újjáépítése, plébánia épület külső tatarozása, vagy ha a közelmúltat nézzük: esti kivilágítás, az orgona, a toronyóra felújítása és új harangjáték létrehozatala...

Hogyan valósulhatott meg mindez?

Ezek tényleg csak nagyvonalakban felsorolt munkák. Majd' tíz éve tevékenykedem a plébánia Gazdasági Bizottságában (aminek időközben egyedüli tagja maradtam). Azóta Róbert atyával próbáljuk szépíteni, alakítani és karbantartani a templomot. Ez nem csak a jó szándékon múlik, hiszen az majdnem mindenkiben megvan. Itt elsősorban az anyagiak azok, amik meghatározzák a tevékenységünket. **Templomunk nem tartozik a gazdag egyházközségek közé.** A bevételeink szinte arra sem elegendőek, hogy a közüzemi számlákat, a személyzet munkáját és az egyéb szükséges kiadásokat fedezzék. Így tehát bármit csinálunk a templomban, ahhoz mindig plusz külső forrásokra van szükség. A legnagyobb gond ezek előteremtése. Hála Istennek **nagy segítségünkre van a főegyházmegye és a helyi önkormányzat.** A támogatások nagy részét e két helyről kapjuk. A hívek adományait csak a legszükségesebb esetekben szoktuk kérni, pl. a torony csúcsának renoválásánál és az orgona felújításakor.

A rendszerváltást követően plébániánk visszakapta a Szent László utcában található kápolnát, amelyet egyházi célokra azóta sem tudunk visszaállítani, hiszen egyrészt nincs arra megfelelő állapotban, másrészt nincs rá közösségi igény. Ezért ezeket a helyiséget próbáljuk bérbe adni különböző vállalkozóknak, kereskedőknek. E forrás hozama változó.

Minden évben készítünk egy költségvetési **tervet**. Így történt ez az idén is, hogy kellő időben be tudjuk nyújtani a pályázatokat. Ez alapján terveztük a templom **fűtésének** felújítását és az ablakok **szigetelésének** megoldását. Ezt követte volna a templom **külső homlokzatának** felújítása, hiszen a torony még fel nem újított része rossz állapotban van. Ezekhez a munkákhoz pályázati úton kaphatunk anyagi támogatást a főegyházmegyétől.

Már régóta napirenden van ezen kívül a **szentély szembemiséző oltárának és székeinek cseréje**, egységes stílusúvá tétele.

Jelenleg gondot jelent, hogy az **urnatemetőt** bővíteni kellene ahhoz, hogy ebben az egyre népszerűbb temetkezési formában továbbra is részt tudjunk venni. Ez majdhogynem megoldhatatlan problémának tűnik, hiszen nagyon komoly összegeket emésztene fel.

Tehát ezek képezik jövőbeli terveinket.

Eközben azonban váratlanul kiderült, hogy a Szent László utcai kápolna tetejének acélszerkezete olyan leromlott állapotban van, hogy egy nagyobb vihar vagy a téli időszakban leeső 20-30 cm-es hó esetén könnyen beszakadhat. Még nem tudjuk, hogy ennek cseréjéhez honnan teremjük elő a szükséges pénzeszközöket. Lehet, hogy az egész éves terv ezzel „felborul”, hiszen most az említett **tető helyrehozatala** a legsürgetőbb. Ilyen állapotban **nem tudjuk bérbe adni a kápolnát**, Itt ragadom meg az alkalmat, hogy **ezúton kérjük a kedves híveket, hogy a kápolna bérbeadásával kapcsolatban legyenek segítségünkre.**

Ha ezek a felsorolt gondok megoldódnak, még mindig rengeteg tennivalók lesz a jövőben. Ilyen például a templom belsejének festése, kövezetének cseréje, plébánia és a hittantermek festése, mázolósa a templom külső renoválása, stb.

Mindezek ellenére optimistán tekintesz a templom jövőjére?

Ha nem tekintenek rá optimistán, akkor ezeket a munkákat nem is lehetne elkezdeni és folytatni. Mindaz, amit az elmúlt időszakban elvégeztünk, előzetesen úgy indult, hogy „jó volna megcsinálni”, és lám, ma már készen vannak. A mostani problémákat is megoldjuk. Lehet, hogy nem dalolva, hanem fogcsikorgatva; de az a dolgunk, hogy ezeket is elvégezzük.

Várható-e még támogatás más formában, vagy egyéb segítség?

Igen, ezúton is köszönjük a Hívek nagylelkű támogatását! Igaz, ezekre akkor is szükség lenne, amikor nem kérjük. **A templom** ugyanis **mindannyiunké**, alakításában mindenkinek részt kellene vállalni tehetsége, lehetősége szerint. Az egyházi adó, vagy hozzájárulás tekintetében elmondható, hogy jelenleg sajnos a kevés befizető miatt jóval elmarad a kívánt mértéktől.

Itt kell elmondanom, hogy a toronyóra felújítása egy hívő egyéni, célzott adakozásából jött létre, amivel egyidejűleg az új harangjátékot is létrehoztuk.

A tervekről és elképzelésekről még sokáig tudnék beszélni, de azzal a kívánsággal zárom e rövid interjút, hogy a Béke téri templom hívei minél nagyobb meglepéssel vehessék birtokba a szépülő templomot, plébániát és kérem, hogy továbbra is támogassák annak megújulását.

Az egész közösség nevében köszönjük áldozatos munkádat!

Hajósi Áron

Teológia

A BÚCSÚ

„A búcsú eredetileg a nyilvános, bizonyos időre kiszabott egyházi vezeklés elengedése (ezért számolták években és napokban). Ma a búcsú ilyen jellegű alkalmazása lényegében megszűnt. Teológiailag a búcsú az egyház ígérete, hogy különlegesen közbenjár Istennél valamely ideig tartó 'büntetés' elengedéséért olyan bűnök esetében, amelyeket mint bűnöket már eltöröltek a bűnbánat szentségének vételével. Az ilyen ima mindig összhangban van Isten akaratával, ezért mindig meghallgatásra talál. (A bűnbánat szentsége megbocsátja a bűnöket, de nem törli el egészen a bűnök után járó 'büntetést'. A bűnbánat szentségének 'büntetés-elengedése' a szentségi úton kirótt elégtétel, amely része a szentségnek.)

A búcsú latin neve: indulgentia 'elengedés'-t jelent. A latin teológiai gondolkodás Isten, vagy a pápa részéről tekinti az ajándékot és az elengedést emeli ki. A magyar nyelv és gondolkodás inkább az ajándékot nyerő ember oldaláról nézi a kérdést, és e szemlélet szerint az ember búcsút vehet a különböző rá váró 'büntetésektől', azaz megszabadul tőlük. E búcsúvétel alapján kapta **az elengedés ajándéka a búcsú** nevet.

Valaha idővel mérték a részleges búcsút. Így lehetett például 50, 100, 300 napi, illetve egy, három, vagy öt évi búcsút nyerni. Ez azt jelentette, hogy e részleges búcsúkkal annyi büntetés-elengedést lehetett kapni, amennyit az ősegyházban a hitvallók és a vezeklők az adott ideig viselt szenvedésekkel és önmegtagadásokkal érdemeltek ki.

(Részleges búcsút annyiszor lehet nyerni, ahányszor csak valami olyat teszünk, ami részleges búcsúval jár. Teljes búcsút azonban — rendes körülmények között — csak egyszer nyerhető napjában.)

A búcsúnyerés legfontosabb feltétele a lelki beállítottság. A részleges búcsúnál:

- a hívőnek a kegyelem állapotában kell lennie (súlyos bűn nélkül)
- a részleges búcsú elnyerésének szándéka.

A teljes búcsúnál:

- a szentségi gyónás (kifejezi, hogy az Egyház bűnbocsátó hatalma által békülünk meg Istennel),
- a szentáldozás, lehetőleg a teljes búcsú elnyerése napján (a Krisztussal való szentségi közösség megvalósításáért),
- a teljes búcsú elnyerésének legalább általános szándéka,
- mentesség minden bűnhöz, még a bocsánatos bűnhöz való ragaszkodástól is,
- ima a pápa szándékára.”

Várnagy Antal – (részlet a Liturgiából)

„(...) A búcsú tanának a Bibliában közvetlenül nincs nyoma. Kialakulása után, lényegének ismeretében azonban a Bibliában kimutathatóak olyan hitbeli meggyőződések, amelyek igazolják helytállóságát: a) az az elgondolás, hogy valamely bűn isteni megbocsátása nem szükségképpen jelenti (büntető) következményeinek eltörlését (vö. pl. 2Sám 12, 10—14; 1Kor 5,5; Tim 1,20); adott esetben szigorú vezeklés szükséges; b) az a meggyőződés, hogy az egyház olyan szolidáris közösség, amelyen belül a tagok a bűn és a kegyelem terén kölcsönösen hatnak egymásra (vö. pl. 1Kor 12,25).

A búcsú gyakorlata és tana csak a 12. sz.-ban alakult ki a nyugati egyházban. Gyökerei azonban a bűnbánat szentségének az első évezredben kibontakozó történetébe nyúlnak. (...) Előbb a búcsú gyakorlata alakult ki, mégpedig — kezdetben még a bűnbocsánat szentségéhez kapcsolódva — Franciaországból kiindulva és csak ez után reflektált rá a teológia, eleinte kritikusan, sőt elutasítóan, később azonban folyamatosan elfogadva azt. Aquinói Tamás szerint a búcsúban az egyház jogkörénél fogva a reá bízott 'egyházi kincstárral' gazdálkodik.

A 13. sz.-tól a búcsú különvált a bűnbocsánat szentségétől; meghirdetése kizárólag a pápa joga. (...) A késői középkorban gyakorlata gyakran súlyos visszaélésekkel kezelt pénzforrássá fokozódott le.

(...) A Trentói zsinat 1563-ban azt tanította, hogy búcsúk áldásos gyakorlatát meg kell őrizni, az egyháznak meg van a joga arra, hogy búcsúban részesítsen, ugyanakkor a visszaéléseket meg kell szüntetni. 1967-ben VI. Pál megreformálta a búcsúk gyakorlatát: maga Jézus Krisztus az egyház kincstára; Isten előtt mindenkor érvényes megváltó műve, amellyel szorosan összekapcsolódnak a szentek cselekedetei. (...) A búcsú nemcsak időbeli büntetéseket enged el, hanem **Krisztusban megújult életre is ösztönöz**. Annak eldöntése Isten gyermekeinek szabadságában áll, hogy élnek-e a búcsú lehetőségével, vagy sem.

A keleti egyházak körében nem él a búcsú gyakorlata, a reformáció egyházai pedig nem fogadják el (...).

A búcsú lényegét megérteni igyekvő mai teológiai erőfeszítések elsősorban a következőkre törekednek:

- újra fel kell tárnai a bűnbocsánat szentségének és a búcsú szoros kapcsolatát; a búcsú nem a bűn megszüntetésének könnyebbik útja.
- A bűnök időbeli büntetését immár nem egyszerűen Isten által pozitív módon kiszabott büntetői intézkedésként fogják fel, hanem a bűn **'sz szenvedést okozó következményeként'**, a bűnös életében és környezetével való kapcsolatban jelentkező **zavarként**, amelyet az isteni megbocsátás nem szüntet meg automatikusan (ahogy az alkoholszenvedéllyel felhagyva az ember nem szabadul meg annak következményeitől), hanem **Isten kegyelmének köszönhetően** (bűnbánattartás által) az embernek **fel kell számolnia** azt.
- (...) **az egyház segítséget nyújt a bűnösnek abban, hogy belső megtérés által kiküszöbölje bűneinek következményeit.**
- A búcsú a szabad keresztény életalakítás egyik fontos lehetősége, a katolikus teljesség egyik eleme.”

Günter Koch — Búcsú (részletek)

Érdekesség

A következő szövegrész Thuróczy János, a Mátyás király udvarában szolgáló történetíró A magyarok krónikája című művéből való, mely 1488-ban látott napvilágot latin nyelven, nyomtatott (!) kiadásban.

ELSŐ SZENT LÁSZLÓ KIRÁLYNAK, GÉZA TESTVÉRÉNEK, UGYANCSAK ELSŐ BÉLA FIÁNAK MEGKORONÁZÁSA ÉS HADJÁRATAI (RÉSZLET)

„Magnus király haláláról hallva Magyarország nemeseinek teljes sokasága fivérénel, Lászlónál gyűlt össze. Közös egyetértéssel, egyöntetű szavazással és megegyező akarattal megválasztották őt egyhangúlag az ország kormányzására, sőt inkább szenvedélyes kéréseikkel kényszerítették rá. Mindnyájan tudták ugyanis, hogy az erények teljessége ékesíti őt, hitében katolikus, kegyességben kiváló, adakozásban bőkezű, jótékonyságban kiemelkedő. Úgy ragyogott 'mint felhők közt a hajnalcsillag', mely elúzi a nyomasztó sötétséget: és 'mint a telihold világít az ő napjaiban', sőt 'miként a nap ragyog, úgy fénylett' népe körében, 'mint a hústól elválasztott háj'. És 'úgy játszott az oroslánokkal meg a medvékkel, mint a juhok bárányaival'. Hát nem ölte meg az óriást, és nem törölte le a gyalázatot Izraelről? 'Mindenütt megfutamította ellenségeit és kiirtotta' az ellenszegülőket. Mert nagy volt ő, neve szerint a legnagyobb. Mert ha nevének etimológiájára utalunk, Ladislaus annyit jelent, mint Istentől a népnek adott dicsőség. Laosz ugyanis népet jelent, doszisz pedig adományozó, vagy adományozás, vagy adományozott, nevének első szótagja pedig kiegészítéssel laus, azaz dicsőség.

És bár a magyarok – „akarata ellenére” – királlyá választották őt, sohasem tette fejére a koronát, mert inkább a mennyei koronát óhajtotta, mint a földit. És nem akarta az élő király koronáját, hogy törvényesen megkoronázzák, mert lelkileg elszánta magát arra, hogy visszaadja a királyságot Salamonnak, maga pedig a hercegséget tartja meg, ha szilárd béke jöhet létre közöttük.

Miután pedig isteni rendelésből átvette az ország kormányzását, nem a múlandó és átmeneti világi dicsőséget, hanem a mennyei hazát és az isteni dicsőséget igyekezett kiérdemelni szívének minden szenvedélyével. Mindig, minden ítéletében az Úr félelmét tartotta szem előtt, kiváltképp olyan büntetőügyekben, amelyekben megtorlást vagy véres büntetést szabnak ki. Isteni sugallattól megvilágosítva ugyanis tudta azt, hogy a király ne annyira uralkodjék, mint inkább rajta uralkodjanak, ezért minden ítéletében enyhítvén a törvények szigorát, mindig az irgalmas szelídség elvét alkalmazta. Vigasza volt a meggyötörteknek, támasza az elnyomottaknak, kegyes atyja az árváknak, nevét megváltoztatva kegyes királynak hívta őt az ország minden lakója. Ugyanakkor győzedelmes, tisztelt, híres, fenséges volt, nem annyira e jelzők értelmé, mint inkább a valóságos tények szerint. (...)

Mese (nem csak gyerekeknek)

AZ EZÜSTSZAVÚ HARANG

*Szent László templomunk védőszentjének ünnepén áldják meg az új orgonát és az elkészült harangokat,
A mi új harangunkat a jóérzés tette a helyére, ezért biztosan nem úgy fog viselkedni,
mint ez a másik itt a mesében:*

Én már sok szépet hallottam életemben, de olyan szépet vagy hallottam, vagy se, mint mikor az öreg templom tornyában először húzták meg az új harangot. Még a toronyablakban lármázó verebek is összedugták nagy fejüket:

Csitt csak, muzsikálnak az angyalok!

Hát azt nem tudom, hogy a verebek milyennek képzelik az angyalok muzsikáját, de az új harang szavára még a templom előtt álló kőszobor is mintha bólintgatott volna a fejével.

Ez a szépen csengő hang még az öreg harangok fáradt szívét is vidám rezgésbe hozta, úgyhogy szinte maguk se tudták, milyen nyájasan köszöntik ifjú társukat:

Üdvözlünk, üd-vöz-lünk!

Az új harang nagyon halkán csendült, egyet-kettőt köszöntésképpen, de nem ereszkedett beszédbe az öregekkel. Sokkal nagyobb öröme telt abban, hogy a maga árnyékát nézhette a falon, s hallgathatta a körülötte ugrándozó verebeket. A verebek úgy örültek, hogy még meg is kocogtatták a csőrükkel az új harangot.

A három öreg szokása szerint azt várta, hogy az ifjú harang mondjon nekik valami szépet. Az azonban kevélyen megringázta magát a vadonatúj harangkötélen:

-Ohó, három öreg harang, most értem, mért szóltok ti olyan dörmögős-rekedten! Azért, mert ti közönséges harangok vagytok, s elkopott a rézszívetek. Lásátok, nekem ezüsből van a szívem, mert engem a földesúr öntetett, aki még a lova-ira is ezüst patkót veret.

Az új harangnak nagyon megjött a kedve, mikor észrevette, hogy ő a legelőkelőbb a társaságban.

Tegyünk próbát – incselkedett tovább az öregekkel. – Tudtok e olyan szépen csengő imádságot zengeni, mint én.

El is mondta imádságát szépen csengő ezüst hangon.

A rézszívű harangok, szegények, alig bírtak megkondulni a bámulattól. Bizony ők fiatal korukban se tudtak ilyen szépen zengeni, s azóta nem tanultak semmi újat. Hanem azért csak elmondták, amit tudtak.

-Di-csér-tessék, di-csér-tessék! – mormogta a legöregebb harang, akit ezer meg ezer szegény ember krajcárjából vettek.

-Az-Úr-Isten, az-Úr-Isten! – búgta utána rézszíve legmélyéből a harang, amelyet a nagy tűz emlékére öntöttek.

-Mind-ö-rökre, mind-ö-rökre! – dörögte rekedten az ágyúból lett harang.

Erre aztán az öreg harangok mindjárt álomba is merültek, s már azt se hallották, mikor az ezüstsavú harang kikacagta őket:

Olyan kopott már a szívetek, hogy azt se csodálnám, ha reggelre elállna a verése.

Ebben a percben hirtelen megvilágosodott a torony, mert egy nagy csillag leszaladt az égről, s bepillantott az ablakon:

Nem a csillogó külsőben, nem a szépen csengő szavakban gyönyörködik az Úr, hanem az igaz érzésben, bármilyen egyszerűen szólal is meg.

Aztán megint sötét lett, csak az óra mellett fészkelő vércse szeme világított.

Hajnalban, mikor a harangozó fölbballagott a toronyba harangozni, hiába rángatta az ezüstsavú harangot: nem adott hangot. Belevilágított a lámpásával s megcsóválta a fejét:

Hm, bíz ennek megrepedt a szíve az éjszaka. Bizonyosan nem húlt ki egészen a harangöntőnél, s valami hideg szél csaphatta meg az éjszaka.

A vércse azonban, aki az óra mellett fészkel, mást mond. Azt mondja, hogy nem csillag volt az, ami lefutott az égről, hanem egy angyal. Ő repesztette meg a kevély harangocska ezüst szívét.

S az öreg harangok pedig tovább búgták:

-Di-csér-tessék, di-csér-tessék!

-Az Úr-Isten, az Úr-Isten!

-Mind-ö-rökre! Mind-ö-rökre!

Móra Ferenc

Közös élményeink

„IDŐSEBBEK IS ELKEZDHETIK” (LELKIGYAKORLAT – 2005 MÁJUSÁN)

Az idősebb korosztály idei lelkigyakorlatát a pünkösöd előtti hétfőjén rendeztük Máriabesnyőn, a Mater Salvatoris lelkigyakorlatos házban. Nem jöttünk össze sokan, de az a tizenöt fő nagyon lelkes volt: már előre örültünk az ígéretes közös programnak, ami mindig különös lelki töltekezést ad.

Mivel egy szombat-vasárnap meglehetősen rövid, a szállás elfoglalása után azonnal összejöttünk a ház kápolnájában és röpké pihenőket beiktatva próbáltunk minél több időt együtt tölteni. Lelkesedésünket még a hűvös idő sem befolyásolta. A színes üvegablakon át hangulatos fényt hintett ránk a nap.

Előadóink egy szociális testvér volt, dr. Szilágyi Mária.

II. János Pál pápánk ezt az évet az eucharisztia évének rendelte, így ez volt a fő téma.

János, a szeretett tanítvány evangéliumát beszéltük át, felfedezve azt, hogy az Ő gondolatai nehezebben érthetőek (a többi evangélista írásainál), és jobban el kell mélyülnünk benne ahhoz, hogy meglássuk - sőt, egyáltalán észrevegyük - hogy mi minden van elrejtve bennük.

Természetesen nem volt mindenre idő, ezért "házi feladatot" is kaptunk, hogy mely kapcsolódó szentírási részeket olvassuk át otthon.

Szerencsések voltunk, mert Gáspár István atya, aki a lelkigyakorlatos ház vezetője, kivételesen otthon volt, és a szombat esti, valamint a vasárnap reggeli misét is ő tartotta. Nagyon szép prédikációt hallhattunk a mennybemenetel ünnepén és felhívta a

figyelmünket, hogy a pünkösdig hátralévő héten minél többet imádkozzunk a Szentlélekhez, mert az idei pünkösdünk nem szabad, hogy "csak" ugyanolyan legyen mint a tavalyi volt - mert akkor hol van bennünk a változás, a lelki növekedés...

Szombaton, a vacsoránál egy Kárpátaljáról érkezett hagyományőrző magyar csoporttal ismerkedtünk meg, akik jelezték, hogy szívesen csatlakoznának az esti közös imánkhoz. Nagyon megható volt a kápolnában velük eltöltött egy óras közös ima és éneklés.

A szünetekben mindenki elmélyült a szociális testvér tartalmas mondanivalóján, de azért a jó kedvünket is megőriztük, mert mindenkinek nagyon jól esett az együttlét. Ezt én - mint idegenbe szakadt hazánk fia - különösen elmondhatom!

Nagyon köszönjük a lelki gyakorlat megszervezését!

Mayer Klári

AZ ELSŐÁLDOZÁSRÓL...

Volt egy kislány, aki nagyon várt egy Vasárnapot. Minden nap azt akarta, hogy az a bizonyos Vasárnap legyen.

Gyorsan el is telt az idő!

Szombaton együtt mentünk el az első szent gyónásra. Láttam rajta az izgalmakat és próbáltam megnyugtatni.

Emlékszem, mi is mennyire izgultunk és a szülői segítség sem segített.

Amikor a húgom és a többi hittantársa bevonult a keresztség után a templomba, majd amikor az oltár előtt állt, sokféle érzések keringtek bennem.

Nagyszerű volt látni, hogy minden évben vannak, akik csatlakoznak Jézushoz és hisznek Benne.

A legszebb az volna, ha továbbra is találkoznánk a miséken velük és ehhez a szép nagy családhoz tatoznának.

Róbert atya és Gyula atya nagyon szépen megszervezték, hogy emlékezetes maradjon mindenkinek ez a nap, főleg az elsőáldozóknak. Köszönjük Nekik!

Van egy kislány, aki nagyon várja a Vasárnapot. Minden nap azt akarta, hogy az a bizonyos Vasárnap legyen...

Kalóczkai Réka

PILISI TÚRA

Közönséges napnak indult június első szombatja, és sokak számára talán úgy is fejeződött be. Akik viszont ott voltak a Béke tér e napra megszervezett túráján, biztos elmondhatják, hogy ezt a szép hétvégi napot hasznosan töltötték a Pilis hegyei, sziklái és fáin között a természet lágy ölén - vagy legalább a táborút körül, (de ennyire még ne szaladjunk előre). Történetünk ott kezdődik, hogy a túra előtti szentmisén az áldozás után a szemfülesek hallhattak információkat a kirándulással kapcsolatban és az értelmesekek még fel is fogták miről van szó. Ez talán minden kedves olvasónak ismerősen csenghet, de akinek nem, az legközelebb fokozottabb figyelmet tartogasson az áldozás utáni részekre is! Ha valaki elég szemfüles volt, akkor már csak bátornak kellett lennie ahhoz, hogy ott vigyoroghasson a kirándulásról készült képeken. Most, hogy már minden tudunk a túráról, csak azt nem, hogy mi történt ott, rövidebbre fogom a szót. Miután kiderült, hogy aznap nem járnak a HÉV-ek, mindenki megnyugodott, hogy szokásunkhoz híven ez a megérkezés sem lesz zökkenőmentes. Az időt jól időzítettük, ugyanis ragyogó napsütés nézte végig egész napos programunkat. Először is emésztőenzimjeinket tornáztattuk id. Szolnoki János remek sült húsaival, majd egy kis pihenés következett. Közben mellettünk kerestek kincset kis óvodások. Páran közülünk így megtalálhatták a hozzájuk illő társaságot és beszálltak a kutatásba egy félelmetes „barlang” átjárása erejéig. Tényleg ijesztő volt én bele sem mentem! Ezután kényeztettük a szemünket a Pilis gyönyöreivel egy kis túra keretei között. Végül hatalmas labdarúgás és röplabda programok várták az érdeklődőket. Azt hiszem a hazafele út is jól sikerült, bár ezzel kapcsolatban nincsenek megbízható információim. Sajnos helyhiány miatt nem tudok kitérni rengeteg dologra, amire szeretnék (pl. brutális óriáskígyó), de ennek elkerülése végett a legjobban teszitek, ha legközelebb személyesen élitek át azt, amit én itt gyéren és szegényesen leírtam!

marmot

HITTANOS MAJÁLIS

Ebben az évben is eljött a majális, az évet lezáró, utolsó összejövétel az ifjak és az idősek körében. Szép számmal megjelentek a béke téri hívek egy délutáni szalonnasütésre. Ottó Rezső bá és István bácsi voltak a felszolgálók, először a kicsik, majd utána a nagyok markoltak nyársat és beszélgetések közben finomra sütötték a szalonnát, kolbászt, hagymát. Zenei aláfestést, tekerőlanton, Bella Petinek köszönhetjük és mindenkinek, aki vele együtt énekelt. Kisebb csoportokba verődve beszélgettünk, játszottunk és éreztük jól magunkat. Természetesen az elmaradhatatlan mosogatás is megvolt, így aki a ezt a munkát végezte, utolsónak tért haza, egy szép délután maga után hagyva. Sok kislányok itt találta meg legjobb barátját. Mindenkinek melegen ajánlom, hogy a következő évet ne hagyja ki!

Lumbricus

Vers

Ilyenkor nyáron különösen sokat „találkozunk” a Nappal. Erős sugarai kelthetnek bennünk bosszúságot és kellemes érzéseket egyaránt... Sík Sándor egy igen korai versében nem a hétköznapi szintjén foglalkozik a legnagyobb égítéssel... (Szimbólumként használja)...

BELENÉZTEM A NAPBA

(Sík Sándor)

Egyszer, egy sugaras, pirosuló reggelen,
A virradati Napba két szemmel belenéztem.
És ama reggel óta, örökre megigéztem,
Járok fényittasan és a Nap jár velem.

Egy csodavillanás, egy percnyi perc alatt
Azon a reggelen a Nap szívembe égett.
S azóta mást se látok, csak egy nagy fényességet,
Csak lángot és tüzet, csak égő sugarat.

Amerre fordulok, a rét rezgő fűvén,
És felhős ormain a ködlő messzeségnek:
Ezer picike Nap, ezüst ezernyi fény
Szikrázó szemei győzelmes tűzzel égnek.
És kívül és belül, örökre, szüntelen,
Örvénylik és dalol a tüzes Végtelen.

**MINDENKINEK TARTALMAS NYARALÁST ÉS KELLEMES KIKAPCSOLÓDÁST
KÍVÁNUNK A NYÁRRA!**

Várjuk észrevételeiket és javaslataikat:

tel.: 3-408-408 (Szolnoki Vica), 06-20-331-9588 (Hajósi Áron)

web: www.szentlaszlo.tk (folyamatosan új képekkel, hírekkel)

e-mail: hajosi@mail.kozut.hu

levelezőlista: beketer-feliratkozas@primlista.hu